

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

B.I, 16-19

Οι Αθηναίοι έχοντας ορμητήριο τη Σάμο λεηλατούσαν τη χώρα του βασιλιά και έπλεαν εναντίον της Χίου και της Εφέσου και προετοιμάζονταν για ναυμαχία· και εξέλεξαν ως στρατηγούς επίσης, εκτός από αυτούς που υπήρχαν, το Μένανδρο, τον Τυδέα και τον Κηφισόδοτο.

Ο Λύσανδρος απέπλευσε από τη Ρόδο, παραπλέοντας τα παράλια της Ιωνίας, για τον Ελλήσποντο με σκοπό να εμποδίσει τον απόπλου των αθηναϊκών πλοίων και να υποτάξει τις πόλεις που είχαν αποστατήσει από αυτούς (=Λακ.). Συγχρόνως και οι Αθηναίοι βγήκαν από το λιμάνι της Χίου στην ανοιχτή θάλασσα· γιατί τα παράλια της Μ. Ασίας ήταν εχθρικά σ' αυτούς.

Ο Λύσανδρος έπλεε παραλιακά από την Άβυδο για τη Λάμψακο, που ήταν σύμμαχος των Αθηναίων· οι κάτοικοι της Αβύδου και οι λοιποί σύμμαχοι (των Λακ.) έφτασαν πεζοπορώντας· και αρχηγός αυτών ήταν ο Θώραξ ο Λακεδαιμόνιος.

Και αφού έκαναν επίθεση στην πόλη, την κυρίεψαν με έφοδο και τη λεηλάτησαν οι στρατιώτες, καθώς ήταν πλούσια και γεμάτη κρασί, σιτάρι και άλλα εφόδια· όλους όμως τους πολίτες ο Λύσανδρος τους άφησε ελεύθερους.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

B.I, 20-24

Οι Αθηναίοι πλέοντας από κοντά αγκυροβόλησαν στον Ελαιούντα της Χερσονήσου με εκατόν ογδόντα πλοία. Ενώ λοιπόν γευμάτιζαν εκεί, έμαθαν τα νέα για τη Λάμψακο και αμέσως ανοίχτηκαν για τη Σηστό· από εκεί, αφού εφοδιάστηκαν με τρόφιμα, έπλευσαν αμέσως στους Αιγός ποταμούς, απέναντι από τη Λάμψακο· στο μέρος αυτό ο Ελλήσποντος έχει πλάτος περίπου δεκαπέντε στάδια. Κι εκεί έπαιρναν το δείπνο τους.

Ο Λύσανδρος την επόμενη νύχτα, όταν ξημέρωνε, έδωσε σήμα στα πληρώματα, αφού προγευματίσουν, να επιβιβαστούν στα πλοία και αφού έκανε όλες τις προετοιμασίες σαν για ναυμαχία και ενώ τοποθετούσε στα πλάγια των πλοίων παραπετάσματα, προειδοποίησε να μην απομακρυνθεί κανένας από την παράταξη μήτε να ανοιχτεί στο πέλαγος .

Οι Αθηναίοι αμέσως με την ανατολή του ηλίου παρατάχτηκαν κατά μέτωπο μπροστά στο λιμάνι για ναυμαχία. Επειδή όμως ο Λύσανδρος δεν έβγαλε τα πλοία του για να τους αντιμετωπίσει- ήταν άλλωστε αργά-, γύρισαν πάλι στους Αιγός ποταμούς.

Τότε ο Λύσανδρος διέταξε τα πιο γρήγορα πλοία του να (παρ)ακολουθούν τους Αθηναίους και, αφού παρατηρήσουν τι κάνουν όταν αποβιβαστούν στην ξηρά, να αποπλεύσουν και να του το ανακοινώσουν. (Στο μεταξύ) δεν αποβίβασε από τα πλοία τους στρατιώτες του, παρά μόνο αφού επέστρεψαν τα ταχύπλοα. Την τακτική αυτή την ακολουθούσε για τέσσερις μέρες, ενώ οι Αθηναίοι (στο διάστημα αυτό) έβγαιναν στην ανοιχτή θάλασσα για να τον αντιμετωπίσουν.

Ο Αλκιβιάδης, όταν παρατήρησε από ψηλά από τα τείχη του πύργου του ότι οι Αθηναίοι είχαν αγκυροβολήσει σε ανοιχτή/ αμμώδη παραλία και μακριά από κάθε πόλη και ότι αναζητούσαν τα εφόδια από τη Σηστό, που απείχε από τα πλοία δεκαπέντε στάδια, ενώ (ότι) οι εχθροί (ναυλοχούσαν) σε λιμάνι και είχαν τα πάντα κοντά σε πόλη, τους είπε ότι δεν είχαν αράξει σε καλό μέρος και τους συμβούλευσε να μετακινηθούν στη Σηστό, αλλάζοντας αγκυροβόλι, κοντά σε λιμάνι και στην πόλη. «εκεί αν είστε, μπορείτε να ναυμαχήσετε – είπε- όταν το θελήσετε.»

Οι στρατηγοί όμως- ιδίως ο Τυδέας και ο Μένανδρος – τον πρόσταξαν να φύγει· γιατί (του είπαν) ότι τώρα οι ίδιοι ήταν στρατηγοί και όχι εκείνος. Έτσι ο Αλκιβιάδης σηκώθηκε κι έφυγε.

B.I, 27-29

Ο Λύσανδρος την πέμπτη ημέρα, αφότου οι Αθηναίοι έπλεαν εναντίον του, διέταξε αυτούς που κατασκοπέυαν τους Αθηναίους κατά διαταγή του, όταν δουν αυτούς να έχουν αποβιβαστεί και να είναι διασκορπισμένοι στη χερσόνησο (πράγμα ακριβώς που οι Αθηναίοι συνήθιζαν να κάνουν κάθε μέρα όλο και περισσότερο, γιατί και τα τρόφιμα τα αγόραζαν από μακριά και περιφρονούσαν φυσικά το Λύσανδρο, διότι δεν έβγαινε από το λιμάνι για να τους αντιμετωπίσει), να επιστρέψουν με τα πλοία πίσω σ' αυτόν και να υψώσουν μια ασπίδα στο μέσο της διαδρομής. Κι αυτοί εξετέλεσαν αυτά, όπως τους πρόσταξε.

Τότε ο Λύσανδρος έδωσε αμέσως σήμα να ξεκινήσει ο στόλος ολοταχώς· συμπορευόταν και ο Θώραξ με το πεζικό του. Ο Κόνων, μόλις είδε την επιθετική κίνηση των εχθρών, έδωσε σήμα (στους στρατιώτες) να τρέξουν αμέσως στα πλοία. Επειδή όμως οι άνθρωποι είχαν διασκορπιστεί, άλλα πλοία βρέθηκαν με δύο μόνο σειρές κωπηλατών, άλλα με μία και άλλα τελείως άδεια· μόνο το πλοίο του Κόνωνα και άλλα εφτά, που βρέθηκαν επανδρωμένα κοντά του, όλα μαζί βγήκαν σ' ανοιχτά, μαζί και η Πάραλος, ενώ όλα τα άλλα ο Λύσανδρος τα κατέλαβε στην ακτή. Επίσης, στην ακτή αιχμαλώτισε τους περισσότερους άνδρες· μερικοί όμως πρόλαβαν και κατέφυγαν στα μικρά οχυρά (της Σηστού).

Ο Κόνων, ενώ έφευγε με τα εννιά πλοία του, όταν κατάλαβε ότι οι Αθηναίοι είχαν καταστραφεί, αφού προσορμίστηκε στην Αβαρνίδα, το ακρωτήριο της Λαμψάκου, πήρε από εκεί τα μεγάλα πανιά των πλοίων του Λυσάνδρου· και ο ίδιος με τα οχτώ πλοία έπλευσε για τον Ευαγόρα της Κύπρου, ενώ η Πάραλος προς την Αθήνα για να αναγγείλει τα γεγονότα.

B.I, 30-32

Ο Λύσανδρος μετέφερε στη Λάμψακο και τα πλοία και τους αιχμαλώτους και κάθε είδους λάφυρα και συνέλαβε μερικούς στρατηγούς και ανάμεσά τους το Φιλοκλή και τον Αδείμαντο. Την ίδια ημέρα μάλιστα που κατόρθωσε αυτά έστειλε στη Σπάρτη το Θεόπομπο, το Μιλήσιο πειρατή, για να αναγγείλει τα γεγονότα, ο οποίος έφτασε εκεί μετά από τρεις μέρες και τα ανακοίνωσε.

Ύστερα ο Λύσανδρος, αφού συγκέντρωσε τους συμμάχους, τους είπε να ανταλλάξουν απόψεις και να αποφασίσουν για τους αιχμαλώτους. Τότε, λοιπόν, διατυπώνονταν πολλές κατηγορίες για τους Αθηναίους, ποια δηλ. εγκλήματα πολέμου ήδη είχαν διαπράξει και τι είχαν αποφασίσει να κάνουν, αν νικήσουν στη ναυμαχία, να αποκόψουν δηλ. το δεξί χέρι όλων όσοι θα πιάνονταν ζωντανοί, και ότι, όταν έπιασαν/ κυριεύσαν δύο τριήρεις, τη μια από την Κόρινθο και την άλλη από την Άνδρο, όλους τους άνδρες απ' αυτές τους πέταξαν στη θάλασσα. Ο Φιλοκλής ήταν ο στρατηγός των Αθηναίων που τους εξόντωσε.

Διατυπώνονταν και άλλες πολλές κατηγορίες κατηγορίες και φάνηκε καλό να σκοτώσουν όσους αιχμαλώτους ήταν Αθηναίοι, εκτός από τον Αδείμαντο, γιατί μόνο αυτός στην εκκλησία του δήμου ήταν αντίθετος στην απόφαση για την αποκοπή των χεριών· κατηγορήθηκε όμως από μερικούς ότι πρόδωσε το στόλο. Ο Λύσανδρος, αφού ρώτησε πρώτα το Φιλοκλή, που έριξε στη θάλασσα τους Ανδρίους και τους Κορινθίους, ποια τιμωρία του άξιζε να υποστεί, επειδή πρώτος άρχισε να παραβαίνει τους νόμους κατά των Ελλήνων, τον έσφαξε.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ -ΚΕΦ. 16-32

16-19

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Σε ποιες στρατηγικές κινήσεις και ενέργειες προέβησαν οι Αθηναίοι και γιατί;
2. Ποιοι οι πρωταγωνιστές στην ενότητα αυτή και ποια η κυρίαρχη προσωπικότητα; Να αιτιολογήσεις τη θέση σου.
3. Να σημειώσεις με X το τετράγωνο που αντιστοιχεί με τη σωστή ή λανθασμένη πρόταση.

ΣΩΣΤΟ

ΛΑΘΟΣ

- Οι Αθηναίοι δε συγκρούστηκαν αμέσως με τους Λακεδαιμονίους, γιατί περίμεναν ενισχύσεις.
- Ο Λύσανδρος κατευθυνόταν προς τον Ελλήσποντο για να υποτάξει τις πόλεις που είχαν αποστατήσει από την Πελοποννησιακή συμμαχία.
- Οι Αθηναίοι έπλεαν «πελάγιοι», γιατί δε φοβούνταν τους αντιπάλους τους.
- Ο Λύσανδρος στράφηκε προς τη Λάμψακο, γιατί ήταν σύμμαχος των Λακεδαιμονίων.
- Ο Λύσανδρος πούλησε ως δούλους τους ελεύθερους πολίτες της Λαμψάκου.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. «Οι Αθηναίοι επί την Χίον και την Έφεσον επέπλεον»: Να ξαναγράψεις την πρόταση με αλλαγή του ρήματος σε όλους τους χρόνους της οριστικής στο ίδιο πρόσωπο.

Ενστ.

Πρτ.

Μελ.

Αορ.

Πρκ.

Υπρσ

2. Να βρεις τη συστοιχία των λέξεων στις στήλες Α και Β.

A
ορμώμενοι

προς

πεζη

προσβαλόντες

πλήρη

δε

B
α. μετοχή αορίστου β'

β. σύνδεσμος

γ. μετοχή ενεστώτα

δ. επίθετο

ε. πρόθεση

στ. επίρρημα

ζ. ουσιαστικό

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Να συμπληρώσεις τα κενά στις παρακάτω φράσεις:

πελάγιοι: είναι επιρρ. κτγ. του
Αθηναίων: είναι γεν..... στο
ηγειτο: το ενν. αντικ. είναι
Λακεδαιμόνιος: είναι στο
κατά κράτος: το ΠΣ δηλώνει στο
των επιτηδίων: είναι γεν στο.....

20-24

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποια ήταν η πορεία του αθηναϊκού στόλου μετά τη Χίο και γιατί;
2. Οι διαδοχικές εντολές του Λυσάνδρου υπακούουν σ' ένα γενικότερο στρατηγικό σχέδιο. Σε τι αποβλέπει αυτό; Να επισημάνεις τις φάσεις του.
3. Ποια ιδεολογικά στοιχεία επισημαίνεις στην ενότητα αυτή;

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. *νωξ, λιμην*: να γραφούν οι πλάγιες πτώσεις των ουσιαστικών στους δύο αριθμούς.
2. Να μεταφέρεις στην ευκτική και προστακτική (στο πρόσωπο, χρόνο και αριθμό που βρίσκονται) τα παρακάτω ρήματα: *απέπλευσαν, ποιουσι, εκέλευσεν*.
3. Υπογράμμισε τη σωστή απάντηση.
κινήσοιτο: είναι μέλλοντας ευκτικής του ρ. *κινω*.
αντανήγαγε: είναι αόρ. β' του ρ. *αντανοίγω*.
κατιδόντας: είναι μτχ. αορ. β' του ρ. *καθορω*.
εξεβίβασεν: είναι παρατατικός οριστικής του ρ. *εκβαίνω*.
ταις ναυσί: είναι δοτ. πληθ. του ουσιστικού *η ναυς*.
προειπεν: είναι αορ. β' του ρ. *προαγορεύω*.
επειδαν: είναι χρονικός σύνδεσμος.
η επιουσα: είναι μτχ. του ρ. *έπομαι*.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Να βρεις τη συστοιχία των λέξεων στις στήλες Α και Β.

A
κατά πόδας
ευθύς
των νεων
ό,τι ποιουσιν
τέτταρας

B
χρονικό επίρρημα
προθετικό σύνολο του τρόπου
επιθετικός προσδιορισμός
γενική διαιρετική
πλάγια ερωτηματική πρόταση

25-26

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποιες ήταν οι συμβουλές του Αλκιβιάδη και ποια η απήχησή τους;

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. *το τειχος, η ναυς*: να γραφούν οι πλάγιες πτώσεις των ουσιαστικών.
2. «*Οι στρατηγοί απιέναι αυτόν εκέλευσαν.*» Να ξαναγράψεις την πρόταση με αλλαγή του ρήματος σε όλους τους χρόνους της ευκτικής και στο ίδιο πρόσωπο.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Να βρεις τη συστοιχία των λέξεων στις στήλες Α και Β.

A
εν αιγιαλω
πεντεκαιδεκα
αυτους
μάλιστα
απιέναι

B
επίρρημα του ποσού
ΠΣ στάσης σε τόπο
αντικείμενο
επιθετικός προσδιορισμός
υποκείμενο

27-29

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

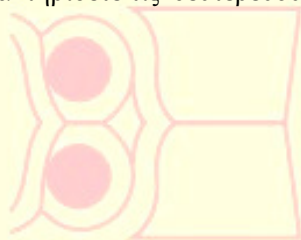
1. Ποια απήχηση είχε η αντίδραση του Κόνωνα και γιατί;
2. Ποιο αποτέλεσμα είχε το στρατήγημα του Λυσάνδρου και τι προοικονομεί;

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. *καταφρονουντες, αποπλέοντας, απαγγελουσα*: να κλιθεί ο Πρτ. των συγκεκριμένων τύπων, στην ίδια φωνή.
2. *αντανηγεν, έλαβεν*: να γίνει γραμματική αναγνώριση και να κλιθεί η ορστ. του Αορ. β` στην ίδια φωνή.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Να επισημάνετε και να χαρακτηρίσετε τις δευτερεύουσες προτάσεις της παραγράφου 27.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποιες ενέργειες έκανε ο Λύσανδρος αμέσως μετά τη νίκη του και γιατί;
2. Να συγκρίνεις τη στάση του Φιλοκλή και του Αδείμαντου στο ζήτημα της τιμωρίας των αιχμαλώτων Λακεδαιμονίων, αν νικούσαν στη ναυμαχία οι Αθηναίοι.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. εγιγοντο,παθειν: να κλιθει η Ευκτ. του Αορ. β' στην ίδια φωνή.
2. χειρα, ανδρας, ψηφίσματος: να κλιθούν.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. *όσοι των αιχμαλώτων ησαν Αθηναίοι πλὴν Αδειμάντου*: να χαρακτηριστεί συντακτικά η πρόταση καθώς και οι όροι που την αποτελούν.

Β.ΙΙ,1-4

Αφού ο Λύσανδρος ρύθμισε την κατάσταση στη Λάμψακο, έπλευσε εναντίον του Βυζαντίου και της Καλχηδόνας. Οι κάτοικοι (αυτών των πόλεων) τον δέχτηκαν, αφού άφησαν να φύγουν με επίσημη συμφωνία οι φρουροί των Αθηναίων· αυτοί, πάλι που παρέδωσαν με προδοσία στον Αλκιβιάδη το Βυζάντιο, τότε κατέφυγαν πρώτα στον Πόντο, ύστερα στην Αθήνα και έγιναν Αθηναίοι πολίτες.

Ο Λύσανδρος και τους φρουρούς των Αθηναίων και οποιονδήποτε άλλον Αθηναίο έβλεπε κάπου, τους έστελνε στην Αθήνα δίνοντας ασφάλεια σ' αυτούς που μόνο για εκεί έπλεαν και όχι για άλλο μέρος, γιατί γνώριζε ότι, όσοι περισσότεροι θα συγκεντρωθούν στην πόλη της Αθήνας και του Πειραιά, (τόσο) γρηγορότερα θα προκύψει έλλειψη των εφοδίων. Και αφού άφησε ως αρμοστή στο Βυζάντιο και στην Καλχηδόνα το Σθενέλαο το Λάκωνα, ο ίδιος επέστρεψε στη Λάμψακο και άρχισε να επισκευάζει τα πλοία του.

Όταν η Πάραλος έφτασε νύχτα στην Αθήνα, διαδιδόταν η συμφορά, και ο θρήνος έφτανε από τον Πειραιά μέσα από τα μακρά τείχη στην πόλη, καθώς ανήγγειλε (την είδηση) ο ένας στον άλλον· έτσι, εκείνη τη νύχτα κανένας δεν κοιμήθηκε, γιατί θρηνούσαν όχι μόνο όσους είχαν χαθεί, αλλά πολύ περισσότερο ακόμα οι ίδιοι τους εαυτούς τους, γιατί νόμιζαν ότι θα πάθουν σαν κι αυτά που έκαναν στους κατοίκους της Μήλου, που ήταν άποικοι των Λακεδαιμονίων , αφού τους νίκησαν με πολιορκία, και στους κατοίκους της Ιστιαίας και της Σκιώνης και της Τορώνης και της Αίγινας και σε πολλούς άλλους Έλληνες.

Την επόμενη μέρα , ωστόσο, έκαναν συνέλευση του λαού στην οποία αποφάσισαν να φράξουν με επιχωμάτωση την είσοδο στα λιμάνια, εκτός από ένα, να επισκευάσουν τα τείχη, να εγκαταστήσουν φρουρές και να ετοιμάσουν την πόλη τους για όλα τα άλλα σαν για πολιορκία.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ- ΚΕΦ.Β.Π, 1-4

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποια απήχηση είχε στους Αθηναίους η είδηση της συμφοράς και πώς κλιμακώνεται η συναισθηματική τους κατάσταση;
2. Ποια ήταν η τακτική του Λυσάνδρου απέναντι στους Αθηναίους και τι επιδίωκε με αυτήν;

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. «Αυτός αποπλεύσας εις Λάμψακον τας ναυς επεσκεύαζεν»: να ξαναγράψεις την πρόταση με αλλαγή του ρήματος σε όλους τους χρόνους της ευκτικής και στο ίδιο πρόσωπο.
Ενστ :
Μελ :
Αόρ:
Πρκ:
2. Να γράψεις τις πλάγιες πτώσεις ενικού και πληθυντικού των ουσιαστικών: *φρουρός, άστν, Πειραιεύς, αρμοστής*.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Να βάλεις σε κύκλο τη σωστή απάντηση.

Η μετοχή «τους απολωλότας» είναι:

- α. κατηγορηματική
- β. επιρρηματική
- γ. επιθετική

2. Σημείωσε τη σωστή ή λανθασμένη απάντηση:

ΣΩΣΤΟ

ΛΑΘΟΣ

- α. Αθηναιον: είναι αντικείμενο στο ρ. *ιδοι*
- β. αρμοστήν: είναι κατηγορούμενο στο *Σθενέλαον*
- γ. τω ετέρω : είναι δοτική χαριστική στο *παραγγέλλων*
- δ. της νυκτός : είναι αντικείμενο στο ρ. *εκοιμήθη*
- ε. πείσεσθαι : είναι ειδικό απαρέμφατο, αντικ. στο *νομίζοντες*

Ενώ έτσι είχαν τα πράγματα , ο Θηραμένης είπε στην εκκλησία του δήμου ότι, αν θέλουν να στείλουν αυτόν τον ίδιο στο Λύσανδρο, θα επιστρέψει γνωρίζοντας αν οι Λακεδαιμόνιοι επιμένουν για την κατεδάφιση των τειχών, επειδή θέλουν να υποδουλώσουν την πόλη, ή για να έχουν εγγύηση. Όταν , λοιπόν, τον έστειλαν, έμενε κοντά στο Λύσανδρο τρεις μήνες και περισσότερο καιροφυλαχτώντας πότε οι Αθηναίοι επρόκειτο εξαιτίας της παντελούς έλλειψης των τροφίμων να συμφωνήσουν σε ό,τι κάποιος θα τους πρότεινε.

Όταν γύρισε τον τέταρτο μήνα, ανακοίνωσε στην εκκλησία του δήμου ότι τάχα ο Λύσανδρος τον κρατούσε αιχμάλωτο ως τότε και έπειτα τον διέταξε να μεταβεί στη Σπάρτη· γιατί (του έλεγε) ότι δεν ήταν αρμόδιος αυτός για όσα τον ρωτούσαν αλλά οι έφοροι. Ύστερα από αυτά (ο Θηραμένης) εκλέχτηκε, μαζί με άλλους εννιά , ως πρεσβευτής με απόλυτη εξουσιοδότηση για τη Σπάρτη.

(Στο μεταξύ) ο Λύσανδρος έστειλε στους εφόρους μαζί με άλλους Λακεδαιμόνιους τον Αριστοτέλη, που ήταν εξόριστος Αθηναίος , για να τους αναγγείλει ότι αποκρίθηκε στο Θηραμένη πως εκείνοι ήταν αρμόδιοι για ειρήνη και πόλεμο.

Ο Θηραμένης και οι άλλοι πρέσβεις , όταν βρίσκονταν στη Σελλασία, καθώς τους ρωτούσαν για ποιο λόγο \ με ποιες προτάσεις είχαν έρθει, απάντησαν ότι (είχαν έρθει) με απόλυτη εξουσιοδότηση για την ειρήνη· ύστερα από αυτά οι έφοροι πρόσταξαν να τους φωνάξουν.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΚΕΦ. Β.Π, 16-19

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποιο βασικό όρο έθεταν έμμεσα οι Λακεδαιμόνιοι για την παράδοση της Αθήνας και γιατί;
2. α. Ποια δικαιολογία πρόβαλλε ο Θηραμένης για την αργοπορία του;
β. Σε ποιο συμπέρασμα καταλήγεις για το ποιόν του;
3. Γιατί οι Αθηναίοι απέστειλαν πολυμελή αντιπροσωπία στη Σπάρτη;

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Να κατατάξεις σύμφωνα με τον πίνακα τους παρακάτω ρηματικούς τύπους: ειπεν, επιτηρων, ομολογήσειν, απήγγειλεν, ηρέθη, εκέλευον.
α. συνηρημένα:
β. ασυναίρετα:
2. Να γίνει γραμματική αναγνώριση και να γραφούν οι αρχικοί χρόνοι των εξής τύπων: ειπεν, βούλονται, επιλελοιπέναι, απήγγειλεν, ηρέθη.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Να χαρακτηρίσεις συντακτικά τα προθετικά σύνολα:
α. παρά Λύσανδρον:
β. περί των τειχών:
γ. πίστεως ένεκα:
δ. παρά Λυσάνδρω
ε. δια το επιλελοιπέναι:
2. Να βάλεις σε κύκλο τη σωστή απάντηση.

Το ΠΣ «υπ` αυτου» δηλώνει

- α. αιτία
- β. σκοπό
- γ. ποιητικό αίτιο
- δ. προέλευση

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

B. II, 19-23

Όταν (οι Αθηναίοι πρέσβεις) έφτασαν (στη Σπάρτη), (οι έφοροι) συγκάλεσαν συνέλευση (των συμμάχων τους), στην οποία οι Κορίνθιοι και κυρίως οι Θηβαίοι αλλά και πολλοί άλλοι Έλληνες αντιπρότειναν να μη συνθηκολογήσουν με τους Αθηναίους αλλά να τους αφανίσουν.

Οι Λακεδαιμόνιοι όμως είπαν ότι δε θα υποδουλώσουν μια πόλη ελληνική που είχε προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες στους πολύ μεγάλους κινδύνους που απείλησαν την Ελλάδα· γι' αυτό δέχτηκαν να κάνουν ειρήνη με τον όρο (οι Αθηναίοι), αφού γκρεμίσουν τα μακρά τείχη και τα τείχη του Πειραιά, παραδώσουν τα πλοία τους εκτός από δώδεκα και επαναφέρουν τους εξόριστους, να ακολουθούν τους Λακεδαιμόνιους και στην ξηρά και στη θάλασσα, όπου τους οδηγούν αυτοί, έχοντας τον ίδιο (μ' αυτούς) εχθρό και φίλο.

Ο Θηραμένης και οι συμπρέσβεις του μετέφεραν αυτούς τους όρους στην Αθήνα. Όταν έμπαιναν στην πόλη, τους περικύκλωσε πολύς λαός, γιατί φοβούνταν μήπως γύρισαν άπρακτοι· γιατί δε χωρούσε πια άλλη αναβολή, επειδή πολλοί πέθαιναν από την πείνα.

Την επόμενη μέρα οι πρέσβεις ανακοίνωσαν με ποιους όρους οι Λακεδαιμόνιοι δέχονταν να συνάψουν την ειρήνη· ο Θηραμένης μιλώντας εξ ονόματος των πρέσβων έλεγε ότι πρέπει να υπακούσουν στους Λακεδαιμόνιους και να γκρεμίσουν τα τείχη. Επειδή λίγοι του έφεραν αντίρρηση, αλλά πολύ περισσότεροι συμφώνησαν μαζί του, αποφάσισαν να δεχτούν την ειρήνη.

Ύστερα από αυτά και ο Λύσανδρος κατέπλευσε στον Πειραιά και οι εξόριστοι επέστρεφαν στην πατρίδα τους και άρχισαν να γκρεμίζουν τα τείχη πολύ πρόθυμα, ενώ οι αυλητρίδες έπαιζαν τον αυλό τους και τραγουδούσαν, επειδή νόμιζαν ότι εκείνη η μέρα ήταν για την Ελλάδα η αρχή της ελευθερίας.

Αλκιβιάδης : Ήταν μαθητής του Σωκράτη και συγγενής του Περικλή, πρόσωπα που ανάλαβαν την παιδεία και την αγωγή του. Σε μικρή ηλικία ασχολήθηκε με την πολιτική κι ήταν αυτός κυρίως που έπεισε τους Αθηναίους να αναλάβουν τη Σικελική εκστρατεία (415-413), για την οποία και εξελέγη στρατηγός. Όμως κατηγορήθηκε ως Ερμοκοπίδης και γι' αυτό ανακλήθηκε για να δικαστεί. Φοβισμένος αυτομόλησε στη Σπάρτη, όπου και έδωσε ολέθριες για την πατρίδα του συμβουλές. Θεωρήθηκε ύστερα ύποπτος και έτσι υποχρεώθηκε σε νέα φυγή. Άλλαξε τότε πολιτική στάση, προσέγγισε τους Πέρσες, και πάλι την Αθήνα, και πέτυχε την ανάκλησή του, αφού πιο πριν στην Άβυδο και την Κύζικο (410 π.Χ.) καταναυμάχησε το στόλο των Λακεδαιμονίων. Επανήλθε στην Αθήνα (408 π.Χ.) νικητής και τροπαιούχος και διορίστηκε στρατηγός με απόλυτη εξουσιοδότηση. Όμως θεωρήθηκε υπαίτιος για την ήττα που υπέστησαν οι Αθηναίοι από τους Λακεδαιμόνιους στο Νότιον Ακρωτήριο, κοντά στην Έφεσο (407 π.Χ.). Έτσι περιέπεσε σε δυσμένεια, καθαιρέθηκε και αποσύρθηκε στην Καλλίπολη της Θρακικής Χερσονήσου σε ιδιόκτητη οχυρωμένη περιοχή. Δολοφονήθηκε από όργανα της Σπάρτης.

Χαρακτηρισμός του Αλκιβιάδη : Ήταν μία από τις μεγαλύτερες φυσιογνωμίες της αρχαίας ελληνικής ιστορίας, προικισμένος από τη φύση με σπουδαία προτερήματα. Διέθετε σωματική ωραιότητα και γοητεία, ευγένεια, ευφυΐα, ρητορική δεινότητα και πειστικότητα, ευστροφία και τόλμη. Ως στρατηγός ήταν ικανότατος, έμπειρος και διορατικός, όπως φαίνεται στο συγκεκριμένο απόσπασμα (Β. Ι, 25-26). Ως άνθρωπος όμως δεν είχε ηθικές αρχές και ποιότητα ήθους, αλλά ήταν σπάταλος, άσωτος και άπληστος, υπέρμετρα φιλόδοξος, καιροσκόπος και τυχοδιώκτης. Στο πρόσωπό του συνταιριάζονταν οι αρετές των Αθηναίων του χρυσού αιώνα του Περικλή και τα μειονεκτήματα τα οποία ήταν αποτέλεσμα του εκφυλισμού που προκάλεσε ο Πελοποννησιακός πόλεμος.

Θηραμένης : Έζησε στα τέλη του 5^{ου} αι. π.Χ. στην Αθήνα, μαθήτευσε κοντά στον σοφιστή Πρόδικο, ίσως και στο φιλόσοφο Σωκράτη, και διακρίθηκε ως στρατηγός και κυρίως ως πολιτικός. Φίλαρχος και φιλόδοξος, ασταθής και ευμετάβολος, χωρίς αρχές και σταθερότητα στις πολιτικές του επιλογές, μεταπηδούσε εύκολα από τη δημοκρατική στην ολιγαρχική παράταξη και αντιστρόφως, αλλά θεωρούσε την τυραννίδα ως την πιο ενδεδειγμένη μορφή του πολιτεύματος. Γι' αυτή την τακτική του οι αρχαίοι τον ονόμασαν «κόθορνο».

Το 411 π.Χ. συνέπραξε στην ανατροπή της δημοκρατίας και στην εγκαθίδρυση της ολιγαρχίας των Τετρακοσίων. Αργότερα (406 π.Χ.) ως τριήραρχος κατηγόρησε τους συστρατήγους του στη ναυμαχία των Αργινουσών, γιατί δεν περισυνέλεξαν τους ναυαγούς και τους νεκρούς, και συνετέλεσε στην καταδίκη τους. Ο ρόλος του μάλιστα κατά την πολιορκία της Αθήνας στο τέλος του Πελοποννησιακού πολέμου υπήρξε για την πατρίδα του αρνητικός και καταλυτικός. Μετά τη σύναψη της ειρήνης και την κατεδάφιση των τειχών έγινε ένας από τους Τριάκοντα τυράννους (Ιούλιος 404- Φεβρ. 403)· ως μετριοπαθής όμως ήρθε σε σύγκρουση με τον αδίστακτο Κριτία, κατηγορήθηκε από αυτόν ως εχθρός της τυραννίδας και γι' αυτό φυλακίστηκε και υποχρεώθηκε να πει το κώνειο. Ο θάνατός του συνετέλεσε κι αυτός στην αποκατάσταση της δημοκρατίας, αφού εξήγειρε τους μετριοπαθείς ολιγαρχικούς που συνεργάστηκαν με τους δημοκρατικούς πολίτες.

Κριτίας : Ήταν Αθηναίος πολίτης, μαθητής του Σωκράτη και θείος του Πλάτωνα, ποιητής, σοφιστής και κυρίως πολιτικός. Αρχομανής και φιλόδοξος, συμπεριφερόταν τυχοδιωκτικά και δεν είχε σταθερές πολιτικές προτιμήσεις και ηθικούς φραγμούς για την πραγμάτωση των επιθυμιών του. Το 411 π.Χ. συνέπραξε για λίγο με το καθεστώς των Τετρακοσίων, αλλά αργότερα έδειξε δημοκρατική συμπεριφορά και οι Αθηναίοι για τους δημοκρατικούς του αγώνες τον εξέλεξαν μεταξύ των τριάκοντα τυράννων. Όμως σύντομα αποδείχτηκε ο πιο σκληρός και αδίστακτος, κυνικός και ανάλγητος, απάνθρωπος και θηριώδης απ' όλους τους τυράννους, θύμα του οποίου υπήρξε και ο φίλος του Θηραμένης. Ήταν ο εκφραστής της σοφιστικής ηθικής για το δίκαιο και το άδικο και της σκληρής στάσης των ασύδοτων ολιγαρχικών σύμφωνα με την οποία πρέπει να εξοντώνεται κάθε επικίνδυνος για το καθεστώς πολίτης. Ο πολιτικός και ηθικός αμοραλισμός του είναι απόδειξη της έσχατης κατάπτωσης των ηθών στην περίοδο της τυραννίας. Σκοτώθηκε το 403 π.Χ. στη Μουνιχία πολεμώντας εναντίον των δημοκρατικών του Θρασύβουλου.

Μόλις είπε αυτά και τελείωσε την αγόρευσή του, η βουλή φανερά τον επιδοκίμασε με φωνές · τότε ο Κριτίας , επειδή κατάλαβε ότι, αν επιτρέψει στη βουλή να αποφασίσει γι' αυτόν με ψηφοφορία, θα γλιτώσει και επειδή θεώρησε αυτό ανυπόφορο, πλησίασε τους τριάκοντα, μίλησε λίγο μαζί τους, βγήκε από τη βουλή και διέταξε αυτούς που είχαν τα εγχειρίδια να σταθούν φανερά κοντά στα κιγκλιδώματα της βουλής.

Κι αφού ξαναμπήκε, είπε : « Εγώ , κύριοι βουλευτές, νομίζω ότι είναι καθήκον κάθε άξιου πολιτικού ηγέτη, όταν βλέπει τους φίλους του να εξαπατώνται, να μην το επιτρέπει. Κι εγώ λοιπόν αυτό θα κάνω. Γιατί και αυτοί εδώ που έχουν σταθεί μπροστά λένε ότι δε θα μας επιτρέψουν, αν αθωώσουμε έναν άνδρα που ολοφάνερα βλάπτει την ολιγαρχία. Αναγράφεται βέβαια στους νέους νόμους κανένας απ' όσους ανήκουν στους τρισχιλίους να μη θανατώνεται χωρίς τη δική σας ψήφο, να έχουν όμως οι τριάκοντα το δικαίωμα να θανατώνουν αυτούς που είναι έξω από τον κατάλογο. Εγώ λοιπόν, είπε, εξαλείφω αυτόν εδώ τον Θηραμένη από τον κατάλογο με τη σύμφωνη γνώμη όλων μας. Και αυτόν, είπε, εμείς τον καταδικάζουμε σε θάνατο.»

B. III, 52-54

Όταν άκουσε ο Θηραμένης αυτά, αναπήδησε στο βωμό (της βουλής) και είπε: «εγώ, είπε, άντρες, σας ικετεύω σε ό,τι πιο δίκαιο υπάρχει, να μην έχει δηλ. ο Κριτίας το δικαίωμα να διαγράφει (από τον κατάλογο) μήτε εμένα μήτε όποιον από σας θέλει, αλλά σύμφωνα με τον νόμο, τον οποίο ακριβώς αυτοί συνέταξαν γι' αυτούς που περιλαμβάνονται στον κατάλογο, σύμφωνα με αυτόν και εσείς και εγώ να δικαζόμαστε.

Και δεν αγνωώ βέβαια αυτό, μα τους θεούς, είπε ότι δηλ. καθόλου δε θα με βοηθήσει αυτός εδώ ο βωμός, αλλά θέλω να σας αποδείξω και το εξής, ότι δηλαδή αυτοί είναι όχι μόνο πολύ άδικοι απέναντι στους ανθρώπους, αλλά και πολύ ασεβείς απέναντι στους θεούς. Απορώ όμως με σας, άντρες καλοί και έντιμοι, είπε, που δε θα βοηθήσετε τον ίδιο τον εαυτό σας, και μάλιστα ενώ γνωρίζετε ότι το δικό μου όνομα δε διαγράφεται καθόλου πιο εύκολα (από τον κατάλογο) απ' ό,τι το όνομα του καθενός από σας.»

Ύστερα από αυτό ο κήρυκας των τριάκοντα κάλεσε τους έντεκα να συλλάβουν το Θηραμένη· κι όταν εκείνοι μπήκαν μέσα μαζί με τους υπηρέτες/ βοηθούς τους, έχοντας επικεφαλής το Σάτυρο, το θρασύτατο και αναιδέστατο, είπε ο Κριτίας: « Σας παραδίδουμε αυτόν εδώ το Θηραμένη που έχει καταδικαστεί σύμφωνα με το νόμο. Και εσείς οι έντεκα, αφού τον συλλάβετε και τον οδηγήσετε όπου πρέπει, να εκτελέσετε τα περαιτέρω.»

ΑΣΚΗΣΕΙΣ- ΚΕΦ.Β. ΙΙΙ, 50-54

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πώς επηρεάζει ο Κριτίας την ελεύθερη βούληση των βουλευτών και πώς εκβιάζει την έκδοση καταδικαστικής απόφασης για το Θηραμένη;
2. Να χαρακτηρίσεις τον Κριτία από τις ενέργειές του και το λόγο του.
3. Ποια νόμιμη παράκληση υποβάλλει ο Θηραμένης προς τους δικαστές και πότε;
4. Να δικαιολογήσεις το χαρακτηρισμό που αποδίδει ο Θηραμένης στους λοιπούς τριάκοντα τυράννους.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. *εξαπατωμένους, ποιήσω, αποθνήσκειν, έγγραψαν*: Να γίνει γραμματική αναγνώριση και να γραφούν οι αρχικοί χρόνοι.
2. «*Νόμον ουτοι έγγραψαν...*»: Να ξαναγράψεις την πρόταση με αλλαγή του ρήματος σε όλους τους χρόνους της οριστικής και στο ίδιο πρόσωπο.
3. «*Οι τριάκοντα εισι αδικώτατοι και ασεβέστατοι*»: Να αναδιατυπώσεις τη φράση τρέποντας τα επίθετα στον αντίστοιχο τύπο των άλλων βαθμών.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Να χαρακτηρίσεις πλήρως τις παρακάτω προτάσεις:
 - α. *ως ειπών ταυτα επαύσατο*
 - β. *ός αν ορων τους φίλους εξαπατωμένους μη επιτρέπη*

2. Να βάλεις σε κύκλο τη σωστή απάντηση.

«*και ταυτα γινώσκοντες*»:

Η μετοχή είναι

- α. τροπική
- β. αιτιολογική
- γ. εναντιωματική
- δ. υποθετική

Το ΠΣ «*κατά τον νόμον*» δηλώνει:

- α. συμφωνία
- β. αιτία
- γ. αναφορά
- δ. τόπο

Μόλις είπε αυτά (ο Κριτίας), ο Σάτυρος προσπαθούσε να αποτραβήξει (το Θηραμένη) από το βωμό, το ίδιο έκαναν και οι βοηθοί του. Τότε ο Θηραμένης, όπως βέβαια ήταν φυσικό, επικαλούνταν και θεούς και ανθρώπους να δουν καλά αυτά που γίνονταν. Αλλά οι βουλευτές αδρανούσαν, γιατί έβλεπαν ότι και αυτοί που ήταν κοντά στα κιγκλιδώματα (ήταν) όμοιοι με το Σάτυρο και ότι ο χώρος μπροστά στο βουλευτήριο (ήταν) γεμάτος από τους φρουρούς και γιατί γνώριζαν ότι αυτοί παρευρίσκονταν οπλισμένοι με εγχειρίδια.

Και αυτοί (= οι έντεκα) έσυραν τον άντρα περνώντας (τον) μέσα από την αγορά, ενώ αυτός φώναζε με πολύ μεγάλη φωνή τι πάθαινε. Λένε και αυτή τη φράση αυτού. Μόλις του είπε ο Σάτυρος ότι θα θρηγήσει, αν δε σωπάσει, του απάντησε ρωτώντας · «Αν σιωπώ, είπε, άραγε δε θα θρηγήσω;» Κι όταν έπινε το κώνειο, καθώς αναγκαζόταν να πεθάνει, λένε ότι αυτός, αφού έριξε κάτω σταγόνα- σταγόνα ό,τι απέμενε στο ποτήρι, όπως στο παιχνίδι με τον «κότταβο», είπε: « αυτό στην υγεία του όμορφου Κριτία». Και δεν αγνοώ βέβαια αυτό, ότι δηλαδή αυτά δεν (είναι) αποφθέγματα αξιόλογα, όμως κρίνω αξιοθαύμαστο αυτό το στοιχείο του άντρα, το ότι δηλαδή ακόμα και την ώρα που πλησίαζε ο θάνατος δεν έλειψε από την ψυχή του μήτε η αυτοκυριαρχία μήτε η ετοιμότητα του πνεύματός του.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ- ΚΕΦ. Β. ΙΙΙ,55-56

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πώς αντιδρά ο Θηραμένης, καθώς σύρεται μέσα από την αγορά, και τι επιδιώκει;
2. Να χαρακτηρίσεις το Θηραμένη από τα λόγια και τη στάση του μετά την καταδίκη του σε θάνατο.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. «Οι δὲ ἀπήγαγον τον άνδρα δια της αγοράς»:
Να ξαναγράψεις την πρόταση με αλλαγή του ρήματος σε όλες τις εγκλίσεις (στον ίδιο χρόνο, αριθμό και πρόσωπο).
2. Ο ρημ. τύπος «απολιπείν» (56) είναι απαρ. αορ. β᾽
 - α. του ρήματος απολαμβάνω
 - β. του ρήματος απολείπω
 - γ. του ρήματος απολέγω
3. ειπεν, καθοραν, έπασχε, λειπόμενον : να γραφούν οι αρχικοί χρόνοι.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Να χαρακτηρίσεις συντακτικά τις ακόλουθες μετοχές:
τα γινόμενα, ορωσα, έχοντες, δηλουντα, παρεστηκότος
2. Να βάλεις σε κύκλο τη σωστή απάντηση.

Το ΠΣ «από του βωμου» δηλώνει:

- α. στάση σε τόπο
- β. κίνηση σε τόπο
- γ. κίνηση από τόπο
- δ. κίνηση μέσα από τόπο

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
Β.IV,18-19

Αφού (ο Θρασύβουλος) είπε αυτά, γύρισε πάλι προς το μέρος των εχθρών και περίμενε · γιατί και ο μάντης τους συμβούλευε να μην επιτεθούν, προτού κάποιος από τους δικούς τους σκοτωθεί ή τραυματιστεί · « όταν όμως αυτό γίνει, θα προχωρήσω μπροστά εγώ, είτε, και εσείς που θα με ακολουθείτε θα νικήσετε, ενώ εγώ θα σκοτωθώ, όπως βέβαια το προαισθάνομαι».

Και δε βγήκε ψεύτης · αντίθετα, μόλις πήραν στα χέρια τους τα όπλα, ο ίδιος σαν να οδηγούνταν από κάποια θεϊκή βούληση, πήδησε ορμητικά πρώτος έξω από την παράταξη, έπεσε πάνω στους εχθρούς και σκοτώθηκε- και έχει ταφεί στη διάβαση του Κηφισού. Οι άλλοι όμως βγήκαν νικητές και καταδίωξαν τον εχθρό ως την πεδιάδα. Εκεί σκοτώθηκαν ο Κριτίας και ο Ιπτόμαχος μεταξύ των τριάκοντα, ο Χαρμίδης, ο γιος του Γλαύκωνα, μεταξύ των δέκα αρχόντων του Πειραιά, και άλλοι εβδομήντα περίπου. Και τα όπλα τους (οι δημοκρατικοί) τα πήραν, από κανέναν όμως πολίτη δεν αφάιρεσαν τους χιτώνες. Αφού έκαναν ανακωχή, πολλοί από τους αντιπάλους (δημοκρατικούς και ολιγαρχικούς) συζητούσαν μεταξύ τους πλησιάζοντας ο ένας τον άλλο.

ΑΛΕΞΟΠΟΛΙΣ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ Β/ΘΜΙΑΣ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ- ΚΕΦ . Β.IV, 18-19

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πώς δικαιολογείς την παρουσία του μάντη στο στρατόπεδο του Θρασύβουλου;
2. Να χαρακτηρίσεις τους δημοκρατικούς μετά τη νίκη τους εναντίον των τριάκοντα τυράννων.
3. Να βάλεις σε κύκλο τη σωστή απάντηση.

Ο μάντης συμβούλευσε τους δημοκρατικούς:

- α. να αποφύγουν την αιματοχυσία και να έρθουν σε συμφωνία με τους αντιπάλους τους.
- β. να μην επιτεθούν πρώτοι και να έχουν έτσι την ευθύνη της συμπλοκής.
- γ. να επιδείξουν απaráμιλλη ανδρεία.
- δ. να αναδιατάξουν καλύτερα τις δυνάμεις τους.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. παρήγγελλεν, πέσοι, γένηται, αγόμενος: να γραφούν οι αρχικοί χρόνοι.
2. πέσοι, γένηται, αγόμενος: να κλιθεί η υποτακτική και η ευκτική του Αορ. Β` στην ίδια φωνή.
3. μάντις, διαβάσει, χιτωνας, πολιτων: να γραφούν οι πλάγιες πτώσεις ενικού και πληθυντικού.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Να χαρακτηρίσεις και να αναλύσεις τις ακόλουθες μετοχές σε ισοδύναμες δευτερεύουσες προτάσεις: *ειπών, εκπηδήσας, εμπεισών*.
2. Να βάλεις σε κύκλο τη σωστή απάντηση.

Το επίρρημα «*πρότερον*» δηλώνει:

- α. τόπο
- β. χρόνο
- γ. σειρά
- δ. ποσό

Το ΠΣ «*υπό μοίρας*» δηλώνει:

- α. ποιητικό αίτιο
- β. αιτία
- γ. προέλευση

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
B. IV, 20-23

Τότε ο Κλεόκριτος, ο κήρυκας των μνημένων (στα Ελευσίνα μυστήρια), που είχε πολύ καλή/ δυνατή φωνή, επέβαλε σιωπή σε όλους και είπε: « Συμπολίτες, γιατί μας εξορίζετε; Γιατί θέλετε να μας σκοτώσετε; Εμείς ποτέ ως τώρα δε σας κάναμε κανένα κακό, αλλά αντίθετα πήραμε μέρος μαζί με σας στις πιο σεβαστές ιεροτελεστίες και στις ωραιότερες θυσίες και γιορτές, υπήρξαμε συγχορευτές και συσπουδαστές και συστρατιώτες και διατρέξαμε μαζί με σας πολλούς κινδύνους και στην ξηρά και στη θάλασσα και για κοινή και των δυο μας σωτηρία και ελευθερία.

Για όνομα των θεών των πατέρων και των μητέρων μας, της συγγένειας εξ αίματος και εξ αγχιστείας και των πολιτικών συλλόγων μας – γιατί όλα αυτά πολλοί από εμάς τα έχουμε κοινά -, δείχνοντας σεβασμό και στους θεούς και στους ανθρώπους, σταματήστε να βλάπτετε την πατρίδα και μην ακούτε τους ανοσιότατους τριάκοντα, γιατί αυτοί για το ατομικό τους συμφέρον μέσα σε οκτώ μήνες έχουν σκοτώσει σχεδόν περισσότερους Αθηναίους από όσους (σκότωσαν) όλοι οι Πελοποννήσιοι πολεμώντας μας δέκα χρόνια.

Και ενώ μπορούσαμε να ζούμε ως πολίτες ειρηνικά, αυτοί μας προκαλούν τον πιο αισχρό από όλους και φοβερό και ανόσιο και μισητό σε θεούς και ανθρώπους εμφύλιο πόλεμο. Αλλά όμως να ξέρετε καλά ότι για μερικούς από αυτούς που τώρα σκοτώθηκαν από μας όχι μόνο εσείς αλλά και εμείς κλάψαμε πικρά (ή χύσαμε πολλά δάκρυα).

Ο κήρυκας, λοιπόν, αυτά περίπου έλεγε· οι υπόλοιποι αρχηγοί (των ολιγαρχικών), για τον πρόσθετο λόγο ότι οι στρατιώτες τους άκουγαν τέτοια λόγια, τους επανέφεραν στην πόλη.

Την επόμενη μέρα οι (επιζήσαντες) τριάκοντα παρακάθονταν στην αίθουσα των συνεδριάσεων πολύ ταπεινωμένοι και εγκαταλειμμένοι, όπως ήταν επόμενο· αλλά και οι τρισχιλίοι, όπου ο καθένας τους είχε ταχθεί, σε όλα τα μέρη της πόλης διαφωνούσαν μεταξύ τους. Γιατί όσοι είχαν κάνει κάποιο σοβαρό αδίκημα και φοβούνταν υποστήριζαν έντονα ότι δεν έπρεπε να υποχωρήσουν στους δημοκρατικούς· όσοι όμως ήταν βέβαιοι ότι δεν είχαν διαπράξει καμία αδικία, και οι ίδιοι σκέφτονταν και στους άλλους προσπαθούσαν να εξηγήσουν ότι δεν υπήρχε κανένας λόγος να υποφέρουν αυτές τις συμφορές και έλεγαν ότι δεν έπρεπε να υπακούουν στους τριάκοντα ούτε να τους επιτρέπουν να καταστρέφουν την πόλη. Στο τέλος αποφάσισαν με ψηφοφορία εκείνους να τους καθαιρέσουν και στη θέση τους να εκλέξουν άλλους άρχοντες. Έτσι εξέλεξαν δέκα, έναν από κάθε φυλή.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΚΕΦ. Β. IV, 20-23

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποιους κοινούς δεσμούς υπενθυμίζει ο Κλεόκριτος στους ολιγαρχικούς και τι επιδιώκει;
2. Ποιους επικαλείται για τη συμφιλίωση και πώς τεκμηριώνει την πρότασή του αυτή;

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1.
 - « μετεσχήκαμεν υμιν ιερων των σεμνωτάτων και θυσιων των καλλίστων»
 - « πολλά μεθ' υμων κεκινδυνεύκαμεν»
 - « μη πείθεσθε τοις ανοσιωτάτοις τριάκοντα»
 - « οι τριάκοντα αίσχιστόν τε και χαλεπότατον και έχθιστον ... πόλεμον... παρέχουσιν».

Να ξαναγράψεις τις προτάσεις αντικαθιστώντας τα επίθετα στον αντίστοιχο τύπο των άλλων βαθμών.

2. Να γίνει χρονική αντικατάσταση: *κοινωνουμεν, πολεμουντες, εποίησαμεν.*

3. Να γίνει εγκλιτική αντικατάσταση: *έλεξε, γεγενήμεθα, παρέχουσι.*

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Να χαρακτηρίσεις συντακτικά τα παρακάτω ΠΣ:

- (§ 20) μεθ' υμων
- κατά γην
- υπέρ της σωτηρίας
- (§21) προς θεων
- εις την πατρίδα
- ένεκα κερδέων
- έν μηνσιν

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Εισαγωγή

Ερωτήσεις

1. Σε ποιες χώρες της Ανατολής συντάχθηκαν ιστορικές επιγραφές και ιστορικά βιβλία πριν από την αρχαϊκή εποχή του ελληνικού πολιτισμού;
2. Ποια είναι η βασική διαφορά της πρώιμης ελληνικής ιστοριογραφίας από αντίστοιχες προσπάθειες των ανατολικών λαών;
3. Ποιες επιστήμες άνθισαν στις πόλεις του Ανατολικού Αιγαίου κατά την αρχαϊκή εποχή;
4. Ποιοι είναι οι γνωστότεροι λογογράφοι της αρχαϊκής εποχής και ποια είναι τα επιστημονικά τους ενδιαφέροντα;
5. Ποια ιστορική περίοδο καλύπτουν με το ιστορικό τους έργο α. ο Ηρόδοτος, β. ο Θουκυδίδης, γ. ο Ξενοφών (με τα *Ελληνικά*);
6. Ποιο στόχο έθεσε στο ιστορικό του έργο α. ο Ηρόδοτος, β. ο Θουκυδίδης, γ. ο Ξενοφών (στα *Ελληνικά*);
7. Ποιες δυσκολίες αντιμετώπισε ο Θουκυδίδης κατά τη συγκέντρωση του υλικού για το έργο του;
8. Ποια ήταν κατά την κρίση του Θουκυδίδη η βαθύτερη , ανομολόγητη, αιτία του Πελοποννησιακού πολέμου;
9. Ποιος είναι ο σημαντικότερος ιστορικός της ελληνιστικής εποχής, ποια χρονική περίοδο καλύπτει το έργο του και ποιο είναι το βασικό γνώρισμά του;
10. Ποια ήταν τα κύρια γνώρισματα της πνευματικής ζωής της Αθήνας κατά την περίοδο της νεότητας και της ωριμότητας του Θουκυδίδη;
11. Ποιες ήταν οι δύο πιο οδυνηρές προσωπικές εμπειρίες του Θουκυδίδη κατά τη διάρκεια του Πελοποννησιακού πολέμου;
12. Γιατί, από την αρχή, ο Θουκυδίδης έκρινε ότι ο πόλεμος θα ήταν «μέγας και αξιολογώτατος των προγεγενημένων;»
13. Με ποια πολιτική θα μπορούσε η Αθήνα να διατηρήσει τη δύναμή της και να κερδίσει τον πόλεμο (σύμφωνα με την έκθεση των εξελίξεων από τον Θουκυδίδη;»

14. Ποιες περιπτώσεις «εγκλημάτων πολέμου» καταγράφει ο Θουκυδίδης και ποια θεωρεί ως τη βαθύτερη αιτία τους;
15. Ποιες προσωπικότητες ήταν τα πρότυπα του Ξενοφώντα και ποια προσόντα τους θαύμαζε;
16. Ποια είναι τα χαρακτηριστικότερα στοιχεία της συγγραφικής ικανότητας του Ξενοφώντα;
17. Ποιες αξίες κυριαρχούν στη σκέψη του και στις κρίσεις του για τα ιστορικά γεγονότα;
18. Ποιες είναι οι φάσεις του Πελοποννησιακού πολέμου και πώς έληξε η καθεμιά;

ΘΟΥΚΥΔΙΔΕ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ Β/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1, ΚΕΦ. 24 [1-7]
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η Επίδαμνος είναι πόλη που βρίσκεται στα δεξιά, καθώς μπαίνει κανείς στην Αδριατική θάλασσα· κοντά της κατοικούν οι βάρβαροι Ταυλάντιοι, Ιλλυρική φυλή. Την πόλη αυτήν την ίδρυσαν ως αποικία τους οι Κερκυραίοι, όμως ιδρυτής της υπήρξε ο Φάλιος, ο γιος του Ερατοκλείδη, Κορίνθιος στην καταγωγή του, κάποιος από τους απόγονους του Ηρακλή, που τον προσκάλεσαν από τη μητρόπολη σύμφωνα βέβαια με τη γνωστή αρχαία συνήθεια. Στον αποικισμό της πόλης συμμετείχαν και μερικοί Κορίνθιοι και άλλοι Δωριείς. Με την πάροδο του χρόνου η στρατιωτική ισχύς των Επιδαμνίων έγινε μεγάλη και η πόλη τους είχε πολλούς κατοίκους· όταν όμως περιέπεσαν σε εμφύλια διαμάχη για πολλά χρόνια, όπως λένε, εξαιτίας κάποιου πολέμου τους με τους γείτονες βαρβάρους, καταστράφηκαν και έχασαν την περισσότερη δύναμή τους. Τα τελευταία χρόνια, πριν από αυτόν εδώ τον πόλεμο, οι δημοκρατικοί από τους πολίτες εξόρισαν τους ολιγαρχικούς και αυτοί, κάνοντας επιθέσεις μαζί με τους βαρβάρους, λήστευαν τους κατοίκους της πόλης και από τη στεριά και από τη θάλασσα. Έτσι οι Επιδάμνιοι που βρίσκονταν στην πόλη επειδή υπέφεραν, έστειλαν πρέσβεις στην Κέρκυρα, γιατί φρονούσαν ότι ήταν η μητρόπολή τους, παρακαλώντας τους να μην ανέχονται να καταστρέφονται αυτοί, αλλά και τους εξόριστους να τους συμφιλιώσουν μαζί τους και τον πόλεμο με τους βαρβάρους να τον σταματήσουν. Αυτές τις παρακλήσεις υπέβαλλαν στους Κερκυραίους καθισμένοι ως κέτες στο ναό της Ήρας. Οι Κερκυραίοι όμως δεν αποδέχτηκαν/ εισάκουσαν την ικεσία των πρέσβων, αλλά τους έστειλαν πίσω άπρακτους.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1, ΚΕΦ.24 [1-7]
ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

1. Για ποιους λόγους η πόλη με τον καιρό έχασε τη δύναμή της;
2. Ποιο ρόλο έπαιξαν οι βάρβαροι στην εμφύλια διαμάχη της Επίδαμνου;
3. Ποιες ελευθερίες είχε η αποικία απέναντι στη μητρόπολη και ποιοι δεσμοί την ένωναν μαζί της;

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1.εσπλέοντι, εγένετο, πέμπουσιν: να γραφούν οι αρχικοί χρόνοι.
- 2.εφθάρησαν, περιοραν, καταλυσαι, εδέξαντο: να γίνει χρονική αντικατάσταση.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1.*Επίδαμνος... και πολάνθρωπος.*: να βρεθούν και να χαρακτηριστούν οι μετοχές του συγκεκριμένου αποσπάσματος.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1,ΚΕΦ. 25, [1-4]
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Όταν οι Επιδάμνιοι αντιλήφθηκαν
ότι δεν υπήρχε καμιά βοήθεια γι' αυτούς από την Κέρκυρα,
είχαν βρεθεί σε αδιέξοδο να διευθετήσουν την παρούσα κατάσταση
και γι' αυτό, αφού έστειλαν θεωρούς στους Δελφούς, ρώτησαν το θεό
αν έπρεπε να παραδώσουν την πόλη τους στους Κορινθίους, γιατί φρονούσαν ότι
αυτοί ήταν ιδρυτές τους,

και να προσπαθήσουν να εξασφαλίσουν κάποια βοήθεια από αυτούς.

Και αυτός τους αποκρίθηκε να παραδώσουν την πόλη τους στους Κορινθίους
και να τους κάνουν αρχηγούς τους.

Έτσι οι Επιδάμνιοι, αφού ήρθαν στην Κόρινθο,
παρέδωσαν σύμφωνα με το χρησμό την αποικία σ' αυτούς
αποδεικνύοντας ότι ο ιδρυτής (της πόλης) τους ήταν από την Κόρινθο
και γνωστοποιώντας τους το χρησμό·

γι' αυτό τους παρακαλούσαν να μην ανέχονται να καταστρέφονται αυτοί ,
αλλά να τους βοηθήσουν.

Οι Κορινθίοι υποσχέθηκαν τη βοήθεια, και επειδή ήταν δίκαιο,

γιατί νόμιζαν ότι η αποικία (η Επίδαμνος) ήταν

όχι λιγότερο δική τους απ' ότι των Κερκυραίων,

και επειδή συγχρόνως μισούσαν τους Κερκυραίους,

γιατί αυτοί τους περιφρονούσαν, αν και ήταν άποικοί τους·

πραγματικά τους περιφρονούσαν οι Κερκυραίοι,

γιατί ούτε στις δημόσιες πανηγύρεις τους πρόσφεραν τις καθιερωμένες τιμές

ούτε άρχιζαν τις θυσίες με τιμητική προσφορά σε Κόρινθο,

όπως ακριβώς έκαναν οι άλλες αποικίες,

αλλά γιατί τους υποτιμούσαν, επειδή εκείνη την εποχή ήταν

και ως προς την οικονομική δύναμη στην ίδια θέση με τους πιο πλούσιους Έλληνες

και ως προς τον πολεμικό εξοπλισμό ισχυρότεροι από αυτούς,

και γιατί μερικές φορές καυχόνταν ότι υπερείχαν πολύ στο ναυτικό,

επειδή παλιότερα είχαν εγκατασταθεί στην Κέρκυρα οι Φαίακες

που ήταν ονομαστοί στα ναυτικά

(γι' αυτό και πιο πολύ οργάνωναν/ φρόντιζαν το ναυτικό τους οι Κερκυραίοι

και ήταν ισχυροί·

γιατί αυτοί είχαν εκατόν είκοσι τριήρεις,

όταν άρχισαν να πολεμούν τους Κορινθίους.)

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1, ΚΕΦ.25,[1-4]
ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

1. Σε ποια κατάσταση βρέθηκαν οι Επιδάμνιοι μετά την άρνηση της Κέρκυρας να τους βοηθήσει;
2. Ποιο χρησμό τους έδωσε ο θεός;
3. Σε ποια ενέργεια προέβησαν οι Επιδάμνιοι μετά το χρησμό;

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. πόλιν, ηγεμόνας, ανδρι: να γραφούν οι πλάγιες πτώσεις ενικού και πληθυντικού αριθμού.
2. δηλούντες, παρημέλουν, περιφρονούντες: να γραφούν οι αρχικοί χρόνοι.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. *ότι αυτων παρημέλουν όντες άποικοι* :να γίνει λεπτομερής συντακτική ανάλυση.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1,ΚΕΦ.26,1-5
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Οι Κορίνθιοι λοιπόν, επειδή είχαν παράπονα για όλα αυτά, έστειλαν με ευχαρίστηση τη στρατιωτική βοήθεια στην Επίδαμνο, προτρέποντας και όποιον ήθελε να πάει ως άποικος και φρουρός από Αμπρακιώτες και Λευκαδίτες και τους δικούς τους. Αυτοί προχώρησαν πεζοί στην Απολλωνία, που ήταν αποικία των Κορινθίων, από φόβο προς τους Κερκυραίους μήπως εμποδιστούν από αυτούς αν μετέβαιναν δια θαλάσσης.

Οι Κερκυραίοι, όταν έμαθαν ότι οι άποικοι και οι φρουροί είχαν φτάσει στην Επίδαμνο και ότι η αποικία είχε παραδοθεί στους Κορινθίους, οργίζονταν και, αφού έπλευσαν αμέσως στην Επίδαμνο με είκοσι πέντε πλοία και αργότερα με άλλο στόλο, τους διέταζαν με υβριστικό τρόπο και τους εξόριστους να δεχτούν (γιατί ήρθαν στην Κέρκυρα οι εξόριστοι Επιδάμνιοι δείχνοντας τους τάφους των προγόνων τους στην Κέρκυρα και τη μεταξύ τους συγγένεια, που προβάλλοντάς την τους παρακαλούσαν να τους επαναφέρουν στην πατρίδα από την εξορία τους) και να διώξουν (από την Επίδαμνο) τους φρουρούς που έστειλαν οι Κορίνθιοι και τους αποίκους.

Οι Επιδάμνιοι όμως σε τίποτα από αυτά δεν υπάκουσαν, και γι' αυτό οι Κερκυραίοι εξεστράτευσαν εναντίον τους με σαράντα πλοία μαζί με τους εξοριστους, για να τους επαναφέρουν στην πατρίδα τους, αφού πήραν μαζί τους και τους Ιλλυρίους.

Και, καθώς πολιορκούσαν την πόλη, διακήρυξαν εκ των προτέρων να φύγουν ατιμώρητοι όποιοι από τους Επιδαμνίους θέλουν και οι ξένοι διαφορετικά διακήρυξαν ότι θα τους αντιμετωπίσουν ως εχθρούς.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1,ΚΕΦ.26,1-5
ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

1. Πώς δικαιολογείς το γεγονός ότι οι Κορίνθιοι απέστειλαν «άσμενοι» τη βοήθεια στην Επίδαμνο;
2. Με ποια επιχειρήματα οι εξόριστοι Επίδαμνιοι στήριξαν τη δέησή τους στους Κερκυραίους για την επάνοδό τους στην πατρίδα;

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. εγκλήματα, ναυσί, φυγάδων: να γραφούν οι πλάγιες πτώσεις ενικού και πληθυντικού αριθμού.
2. βουλόμενον, δέχεσθαι: να γραφούν οι αρχικοί χρόνοι και να κλιθεί η οριστική και η ευκτική του Παθητικού Αορίστου και του Παθητικού Μέλλοντα.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πάντων ουν...περαιούμενοι. : να χαρακτηριστούν οι μετοχές του αποσπάσματος.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1,ΚΕΦ.27,1-2
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Επειδή όμως οι Επιδάμνιοι δεν υπάκουαν στους Κερκυραίους, οι Κερκυραίοι συνέχιζαν να πολιορκούν την πόλη (η περιοχή είναι ισθμός).

οι Κορίνθιοι πάλι, όταν τους ήρθαν αγγελιοφόροι από την Επίδαμνο λέγοντάς τους ότι (οι Επιδάμνιοι) πολιορκούνται, προετοίμαζαν εκστρατεία και συγχρόνως ανακοίνωναν την αποστολή αποίκων στην Επίδαμνο με ισότητα πολιτικών δικαιωμάτων για όποιον ήθελε να πάει· αν όμως κάποιος δεν επιθυμεί να πλεύσει αμέσως (εκεί) μαζί με τους άλλους, αλλά θέλει να μετέχει στην αποικία, διεκήρυσσαν να περιμένει (στην Κόρινθο), αφού καταβάλει πενήντα κορινθιακές δραχμές.

Και ήταν πολλοί και εκείνοι που έπλεαν και αυτοί που κατέβαλλαν τα χρήματα.

Ακόμα παρακάλεσαν οι Κορίνθιοι και τους Μεγαρείς να συνοδεύσουν με πλοία την αποστολή τους, αν τυχόν εμποδίζονται από τους Κερκυραίους να πλεύσουν· και αυτοί ετοιμάζονταν να πλεύσουν μαζί τους με οκτώ πλοία και οι Παλείς από τους Κεφαλλονίτες με τέσσερα.

Παρακάλεσαν και τους Επιδάυριους να συνοδεύσουν με πλοία την αποστολή τους, οι οποίοι τους έδωσαν πέντε πλοία, οι Ερμιονείς τους έδωσαν ένα και οι Τροιζήνιοι δύο, οι Λευκαδίτες δέκα και οι Αμπρακιώτες οκτώ.

Από τους Θηβαίους και τους Φλειάσιους ζήτησαν οι Κορίνθιοι χρήματα και από τους Ηλείους ζήτησαν πλοία χωρίς πληρώματα και χρήματα.

Οι ίδιοι οι Κορίνθιοι ετοίμαζαν τριάντα πλοία και τρεις χιλιάδες οπλίτες.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1,ΚΕΦ.27,1-2
ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

1. Σε ποια ενέργεια προέβησαν οι Κερκυραίοι μετά την άρνηση των Επιδαμνίων να συμμορφωθούν με τη διακήρυξή τους;
2. Με ποιους όρους οι Κορίνθιοι ανακοίνωσαν την αποστολή αποίκων στην Επίδαμνο;

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. *επίθοντο, παρεσκευάζοντο, ζυμπλειν, καταβάλλοντες*: να γίνει γραμματική αναγνώριση και να γραφούν οι αρχικοί χρόνοι.
2. *πολιορκούνται, κωλύοιντο* : να γίνει χρονική και εγκλιτική αντικατάσταση.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. *Ως αυτοίς... ηλθον άγγελοι (λέγοντες)
και άμα (Κορίνθιοι) αποικίαν...τον βουλόμενον ιέναι*
- να γίνει λεπτομερής συντακτική ανάλυση.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1,ΚΕΦ.28 [1-5]
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Όταν οι Κερκυραίοι πληροφορήθηκαν την προετοιμασία των Κορινθίων, αφού ήρθαν στην Κόρινθο μαζί με τους Λακεδαιμόνιους και Σικυώνιους πρέσβεις, τους οποίους πήραν μαζί τους, ζητούσαν από τους Κορίνθιους να αποσύρουν και τους φρουρούς και τους αποίκους τους που βρίσκονταν στην Επίδαμνο, γιατί, κατά την κρίση τους, αυτοί δεν είχαν δικαίωμα επέμβασης στην Επίδαμνο. Αν όμως προβάλλουν κάποια δικαιώματα (οι Κορίνθιοι γι' αυτήν), οι Κερκυραίοι ήταν πρόθυμοι να παραπέμψουν το ζήτημα σε διαιτησία στην Πελοπόννησο, σε πόλεις για τις οποίες και οι δύο θα συμφωνήσουν· και σε όποιον από τους δύο θα επιδικασθεί να είναι/ ανήκει η αποικία, οι Κερκυραίοι πρότειναν αυτός να την κατέχει. Ήταν πρόθυμοι ακόμη να αφήσουν την υπόθεση στην κρίση /διαιτησία του μαντείου των Δελφών. Τους απέτρεπαν όμως να γίνουν αίτιοι πολέμου· διαφορετικά, είπαν ότι και οι ίδιοι θα αναγκασθούν, (ότ)αν/ επειδή εκείνοι χρησιμοποιούν βία, να κάνουν φίλους τους αυτούς που δε θέλουν, άλλους από αυτούς που τώρα είναι (φίλοι τους), περισσότερο για το συμφέρον τους. Οι Κορίνθιοι αποκρίθηκαν σ' αυτούς ότι θα το σκεφθούν, αν αυτοί αποσύρουν από την Επίδαμνο και τα πλοία τους και τους βαρβάρους· τους απάντησαν επίσης ότι πριν από αυτό δεν ήταν σωστό οι Επίδαμνιοι να πολιορκούνται και οι δυο τους να καταφεύγουν σε διαιτησία. Οι Κερκυραίοι με τη σειρά τους έλεγαν ότι θα κάνουν αυτά, αν και εκείνοι ανακαλέσουν / αποσύρουν αυτούς που βρίσκονται στην Επίδαμνο· έλεγαν ακόμα ότι ήταν πρόθυμοι να δεχθούν διαιτησία και με τον όρο να μείνουν και οι δύο στις θέσεις που ως τότε είχαν, και να κάνουν ανακωχή μέχρι να γίνει η δίκη.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1, ΚΕΦ.28 [1-5]
ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

1. Γιατί πήγαν οι Κερκυραίοι πρέσβεις στην Κόρινθο και ποιοι τους συνόδευσαν;
2. Οι Κερκυραίοι ή οι Κορίνθιοι ήταν πιο μετριοπαθείς στις μεταξύ τους διαβουλεύσεις ; Δικαιολόγησε την απάντησή σου.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. *επύθοντο, παρέλαβον, άπάγειν*: να γίνει γραμματική αναγνώριση και να γραφούν οι αρχικοί χρόνοι.
2. *εκέλευον, ποιειν*: να γίνει χρονική αντικατάσταση.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. *Ει δε τι αντιποιούνται... ζυμβωσιν.* : να βρεθεί το είδος του υποθετικού λόγου της περιόδου, να χαρακτηριστεί και να μετατραπεί στα υπόλοιπα είδη.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1,ΚΕΦ.29,1-5
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Οι Κορίνθιοι όμως δεν υπάκουσαν σε τίποτε από αυτά, αλλ' αντίθετα, όταν επανδρώθηκαν τα πλοία τους και οι σύμμαχοί τους είχαν φτάσει (στην Κόρινθο), αφού πρώτα έστειλαν κήρυκα για να κηρύξει πόλεμο στους Κερκυραίους, απέπλευσαν με εβδομήντα πέντε πλοία και με δύο χιλιάδες οπλίτες και έπλεαν προς την Επίδαμνο, για να πολεμήσουν εναντίον των Κερκυραίων· αρχηγοί στα πλοία ήταν ο Αριστέας, ο γιος του Πέλλιχου, ο Καλλικράτης, ο γιος του Καλλία και ο Τιμάνωρ, ο γιος του Τιμάνθη, ενώ στο πεζικό ο Αρχέτιμος, ο γιος του Ευρύτιμου, και ο Ισαρχίδας, ο γιος του Ίσαρχου. Όταν οι Κορίνθιοι έφτασαν στο Άκτιο της Ανακτορίας γης, όπου βρίσκεται το ιερό του Απόλλωνα, στην είσοδο/ στο στόμιο του Αμβρακικού κόλπου, οι Κερκυραίοι έστειλαν σ' αυτούς με πλοιάριο κήρυκα, για να τους αποτρέψει από το να πλεύσουν εναντίον τους, και συγχρόνως επάνδρωναν τα πλοία τους, αφού ενίσχυσαν με δοκάρια τα καταστρώματα των παλιών, για να είναι (τα παλιά πλοία) κατάλληλα για θαλάσσιο ταξίδι, και αφού επισκεύασαν τα άλλα. Όταν ο κήρυκας δεν έφερε καμία φιλειρηνική απάντηση στους Κερκυραίους εκ μέρους των Κορινθίων και αυτοί (οι Κερκυραίοι) είχαν επανδρώσει τα πλοία τους, που ήταν ογδόντα- γιατί σαράντα πολιορκούσαν την Επίδαμνο-, αφού και αυτοί ανοίχθηκαν στο πέλαγος και παρατάχτηκαν, έκαναν ναυμαχία· οι Κερκυραίοι σημείωσαν εμφανή νίκη και κατέστρεψαν δεκαπέντε πλοία των Κορινθίων. Την ίδια μέρα συνέβη και αυτοί που πολιορκούσαν την Επίδαμνο να καταφέρουν να παραδοθεί σ' αυτούς η πόλη με συμφωνία, με τον όρο να πουλήσουν ως δούλους τους ξένους, και τους Κορίνθιους (φρουρούς και αποίκους) να τους κρατήσουν δέσμιους, ώσπου να αποφασίσουν κάτι άλλο.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1,ΚΕΦ.29,1-5
ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

1. Σε ποιες ενέργειες προέβησαν οι Κορίνθιοι ύστερα από την ολοκλήρωση των πολεμικών τους προετοιμασιών;
2. Ποιους όρους επέβαλαν οι νικητές κατά την παράδοση της Επιδάμνου;

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. *ναυσί, γης,στόματι*: να γραφούν οι πλάγιες πτώσεις.
2. *επολιόρκουν, ενίκησα*: να κλιθεί η οριστική και η ευκτική του ενεστώτα και στις δύο φωνές.
3. *προπέμψαντες,πολεμήσαντες*: να γραφούν οι αρχικοί χρόνοι.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. *αλλά προπέμψαντες...πολεμήσαντες*:να γίνει λεπτομερής συντακτική ανάλυση.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1, ΚΕΦ. 30 {1-4}
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Μετά τη ναυμαχία οι Κερκυραίοι, αφού έστησαν τρόπαιο στη Λευκίμμη, ακρωτήριο της κερκυραϊκής γης, σκότωσαν τους άλλους που συνέλαβαν ως αιχμαλώτους, τους Κορινθίους όμως τους κρατούσαν φυλακισμένους. Αργότερα, όταν οι Κορίνθιοι και οι σύμμαχοί τους μετά την ήττα τους αναχώρησαν με τα πλοία τους για την πατρίδα τους, οι Κερκυραίοι ήταν κύριοι σε όλη τη θάλασσα σ' εκείνη την περιοχή και, αφού έπλευσαν στη Λευκάδα, την αποικία των Κορινθίων, έκοψαν τα δέντρα και έκαψαν την Κυλλήνη, το επίνειο των Ηλείων, γιατί έδωσαν πλοία και χρήματα στους Κορινθίους.

Τον περισσότερο επίσης καιρό μετά τη ναυμαχία κυριαρχούσαν στη θάλασσα και κάνοντας επιθέσεις με πλοία έβλαπταν τους συμμάχους των Κορινθίων, ώσπου οι Κορίνθιοι το επόμενο θέρος (ή στο τέλος του θέρους αυτού), αφού έστειλαν πλοία και στρατό, γιατί υπέφεραν οι σύμμαχοι τους, στρατοπέδευαν στο Άκτιο και κοντά στο Χειμέριο της Θεσπρωτίας, για να προστατεύουν τη Λευκάδα και τις άλλες πόλεις όσες ήταν φιλικές σ' αυτούς.

Απέναντί τους στρατοπέδευαν και οι Κερκυραίοι στη Λευκίμμη με πλοία και στρατό.

Κανένας όμως από τους δύο δεν έκανε επίθεση στον άλλο, αλλά, αφού στρατοπέδευαν απέναντι στον αντίπαλο το θέρος αυτό, όταν ήρθε πια ο χειμώνας γύρισε ο καθένας τους στην πατρίδα του.

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ Β/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1,ΚΕΦ.31[1-4]
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Ολόκληρο το χρόνο
μετά τη ναυμαχία και τον επόμενο
οι Κορίνθιοι , επειδή ήταν οργισμένοι (ή : ασχολούμενοι με πάθος / παθιασμένοι)
με τον πόλεμο εναντίον των Κερκυραίων,
κατασκεύαζαν πλοία και ετοίμαζαν με όλες τις δυνάμεις τους ναυτική δύναμη
συγκεντρώνοντας κωπηλάτες
από την ίδια την Πελοπόννησο και από την υπόλοιπη Ελλάδα
προσπαθώντας να τους πείσουν με μισθό.
Οι Κερκυραίοι, καθώς πληροφορούνταν την προετοιμασία τους, φοβούνταν·
κι αυτό- γιατί δεν ήταν σύμμαχοι με κανέναν από τους Έλληνες
και δεν είχαν γίνει μέλη (ή : δεν είχαν προσχωρήσει)
ούτε στη συμμαχία των Αθηναίων ούτε στη συμμαχία των Λακεδαιμονίων-
τους φάνηκε καλό (ή : αποφάσισαν),
αφού πάνε στους Αθηναίους, να γίνουν σύμμαχοί τους
και να προσπαθήσουν να βρουν/ πετύχουν κάποια βοήθεια από αυτούς.
Οι Κορίνθιοι , όταν πληροφορήθηκαν αυτά,
ήρθαν και οι ίδιοι στην Αθήνα με σκοπό να κάνουν διαπραγματεύσεις,
για να μην τους εμποδίσει
και το ναυτικό τους,
σε περίπτωση που θα προστεθεί στο ναυτικό των Κερκυραίων,
να διεξαγάγουν τον πόλεμο όπως θέλουν.
Και αφού κλήθηκε σε συνεδρίαση η Εκκλησία του Δήμου,
μίλησαν ο ένας εναντίον του άλλου,
και οι Κερκυραίοι είπαν τα εξής περίπου.

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ Β/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1, ΚΕΦ.44 [1-3]
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Αυτά περίπου είπαν και οι Κορίνθιοι.
Οι Αθηναίοι, αφού άκουσαν και τους δυο
(και) αφού έγινε η συνεδρίαση της εκκλησίας του Δήμου και μάλιστα δυο φορές,
στην πρώτη συνέλευση αποδέχτηκαν περισσότερο
τα επιχειρήματα των Κορινθίων παρά των Κερκυραίων,
αλλά στη δεύτερη αλλάζοντας γνώμη αποφάσισαν
να μην κάνουν βέβαια συμμαχία με τους Κερκυραίους
με τον όρο να έχουν τους ίδιους με εκείνους εχθρούς και φίλους,
- γιατί, αν οι Κερκυραίοι τους προέτρεπαν
να πλεύσουν μαζί τους εναντίον της Κορίνθου,
θα καταλύοταν από αυτούς η συνθήκη ειρήνης προς τους Πελοποννησίους-,
αλλά έκαναν αμυντική συμμαχία
να βοηθάει ο ένας τη χώρα του άλλου
αν κάποιος κάνει επίθεση εναντίον της Κέρκυρας ή της Αθήνας
ή των συμμάχων τους.
Γιατί αυτοί πίστευαν
ότι ο πόλεμος εναντίον των Πελοποννησίων οπωσδήποτε θα γίνει
και γι' αυτό ήθελαν να μην αφήσουν στους Κορινθίους
την Κέρκυρα που είχε τόσο ισχυρό ναυτικό,
αλλά να ωθούν αυτούς σε πόλεμο μεταξύ τους όσο το δυνατόν περισσότερο,
για να πολεμήσουν οι Αθηναίοι, αν παρουσιαζόταν κάποια ανάγκη,
τους Κορινθίους και τους άλλους που είχαν ναυτικό,
όταν θα ήταν πιο αδύναμοι απ' ό,τι προηγουμένως.
Συγχρόνως το νησί τους φαινόταν
ότι βρισκόταν σε καλή θέση για την παράκτια ναυσιπλοΐα
προς την Ιταλία και τη Σικελία.

